

پشیمانی انصاریان و بازگشت کتغانی زادگان

رمضانی در مسیری طلسم شده

تا قبل از انتقال هاشمی‌نسب به استقلال، پیوستن مستقیم از پرسپولیس به رقیب سنتی یک تابو محسوب می‌شد. هاشمی‌نسب در جنگجالی‌ترین انتقال تاریخ فوتبال ایران، این مسیر را رفت و پیراهن قرمز را با آبی عوض کرد. او در استقلال، به اندازه پرسپولیس ندر خشید اما هم در دربی گل زد، هم ملی‌پوش ماند و هم به قهرمانی لیگ و جام حذفی رسید. پس از هاشمی‌نسب اما، انگار مسیر جنگجالی او هم طلسم شد. بازیکنان زیادی مثل فرزاد آشوبی، محمد محمدی و پژمان نوری، پس از انتقال غیر مستقیم از پرسپولیس به استقلال توانستند موفق باشند اما طی کردن مسیر مشابه هاشمی‌نسب، برای هیچکس خوش یمن نبود.

پکچ ناموفق

مهم‌ترین انتقال لیگ ششم، پیوستن علیرضا نیکبخت از استقلال به پرسپولیس بود. ستاره‌ای که بعد از قهرمانی با استقلال، به‌خاطر اختلافاتی که داشت از این باشگاه جدا شد و مسیری برعکس هاشمی‌نسب را رفت. استقلال برای جبران این انتقال، علی انصاریان و علی علیرزاده را هم‌زمان از پرسپولیس خرید. انصاریان لیگ پنجم با وجود بازی در دست مدافع، بهترین گلزن پرسپولیس بود و علیرزاده هم با او تن‌های معروفش، نقش زیادی در گل‌های پرسپولیس داشت. هیچ کدام از این دو نفر، خریدهای موفقی برای استقلال نبودند. انصاریان که خیلی زود پشیمان شد، یک سال بعد به استنل آذین رفت. علیرزاده هم فصل اول او تن‌های مهمی برای استقلال انداخت اما به مرور، به نیمکت رفت و از باشگاه جدا شد. معروف‌ترین صحنه او با پیراهن آبی، هندی بود که دقیق آخر دربی مقابل پرسپولیس انجام داد و بیرد را از استقلال گرفت.

تعویق یک‌ساله

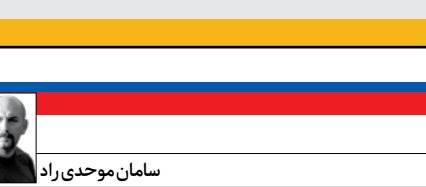
لیگ دوازدهم استقلال، تلاش زیادی برای خرید یک نفر از بین محمد قاضی و کریم انصاری فرد انجام داد. دو بازیکنی که آن زمان، مهاجمان محبوب کی‌روش در تیم ملی محسوب می‌شدند. با این حال پرسپولیس رویانین، هر دوی آنها را با قراردادهایی گرانقیمت خرید. هر دوی آنها هم بعد از یک سال نه چندان موفق، از این تیم جدا شدند. انصاری فرد به تیریز رفت و قاضی، انتقال ناتمام یک سال قبل را به سرانجام رساند و پیراهن استقلال را پوشید. شروع موفق قاضی در استقلال، طرفداران این تیم را به داشتن یک مهاجم بزرگ امیدوار کرد. شروعی که طولانی نشد و قاضی، به مرور بافتی فاحش روبه‌رو شد. یک سال و نیم بعد از پیوستن به استقلال، قاضی به فولاد رفت.

حسین رفت و برگشت

حضور کتغانی زادگان در این لیست، جای بحث دارد. کتغانی زادگان زمانی که به استقلال پیوست، بازیکن رسمی پرسپولیس محسوب می‌شد. با این حال تیم قبلی او پیش از استقلال، ملوان بود. مدافع جوان تیم ملی که برای سربازی به آن‌زا رفته بود، پس از پایان خدمت زیر بار قرارداد از آن قیمت با پرسپولیس نرفت. او پس از جلسه‌ای کوتاه، تصمیم

دلائل شکست مفتضحانه دیپلماسی ورزشی ایران در راه‌روهای مقر کنفدراسیون فوتبال آسیا هر چه که باشد، درختی است که ریشه‌های آن را مسائل سیاسی تشکیل داده تا شاخ و برگ هایش به چنین اشکالی نمود پیدا کنند. مشکلاتی مانند ضعف در زیرساخت‌های ورزشی، شیوع افشارگسیخته ویروس کرونا در ایران و مسائلی از این قسم که شاید نتوانند در مسیر کسب میزبانی از تورنمنت‌های بین‌المللی خلب به وجود بیاورند اما هرگز نمی‌توانند امتیاز قاضی و حق طبیعی کشورمان را تقض و سلب کنند.

با اعطای میزبانی از رقابت‌های گروه F لیگ قهرمانان آسیا به شهر گویا هندوستان، استانداردار دوگانه دعای AFC در سلب امتیاز میزبانی باشگاه پرسپولیس مشخص شد. تهران هر چه مشکل داشته باشد و هر قدر که با کاستی مواجه باشد، قطعاً از یک شهر کوچک در کشور نه چندان بهداشتی هندوستان شرایط بهتری خواهد داشت. از این تصمیم می‌توان به نکات مهمی دست پیدا کرد: زمانی که قطعات بازل سلب حق میزبانی از ایران را طی چند سال اخیر با دقت نظاره می‌کنیم، کمترین دلایل آن به مسائل

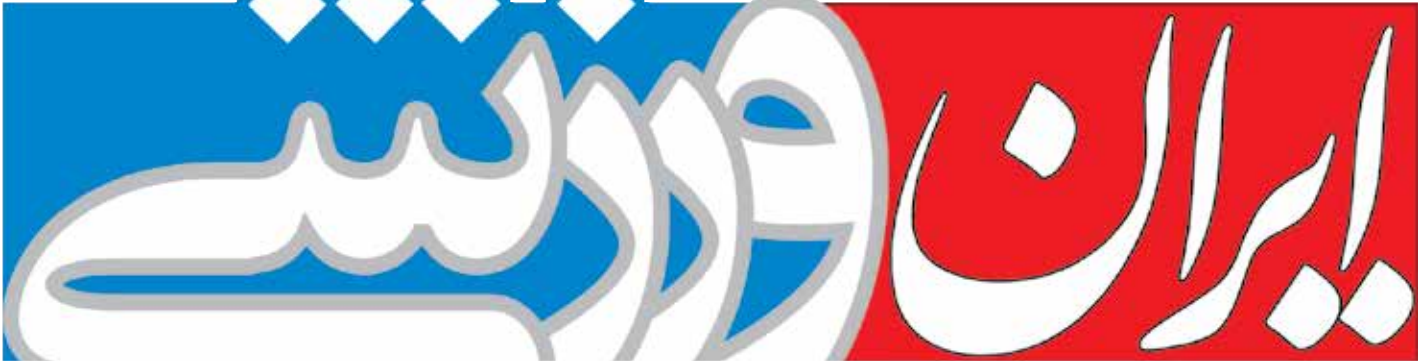


دست از مظلوم نمایی بردارید

توهم همیشگی توطئه

در یک هفته کنفدراسیون فوتبال آسیا تصمیم گرفت تا شانس همه میزبانی‌های ایران در رقابت‌های ملی و باشگاهی را به صفر برساند و به این ترتیب تیم‌های ایرانی باید در عربستان، امارات، هند و بحرین به میدان بروند. تصمیم مهم در این بخش این است که بالاخره مثل اینکه کنفدراسیون فوتبال آسیا در مسأله تقابل‌های فوتبالی ایران و عربستان به نتیجه رسیده و دیگر خبری از بازی در زمین ثالث نیست اما با این حال خبری از میزبانی از تیم‌های عربستانی برای ایران نیست و تیم‌های ایران باید در عربستان به میدان بروند. میانه‌ای که در ابتدا با واکنش تند وزیر ورزش ایران همراه بود ولی وقتی با تصمیم قاطع کنفدراسیون فوتبال آسیا احتمال جرمه شدن‌های سنگینش مواجه شدند از آن عقب‌نشینی کردند. تصمیم به بازی تیم ملی ایران در بحرین هم این را دست موضوعاتی است که با اعتراض ایران همراه است. اسکوچ جرج هر چه با رفتار گذشته و این تصمیم را احتمالاً دلایلی بر ناکامی احتمالی تیم ملی هم دانسته و تأکید بر این نکته که «است تصمیماتی از قبل گرفته شده» راه را برای قرار باز گذاشته اند. در مجموع واکنش‌هایی که این چند روز به اتفاقات در خصوص میزبانی تیم‌های ایرانی در مسابقات آسیایی داده شده، نشان از یک حامی بزرگ در واکنش‌های بین‌المللی دیده می‌شود.

تهدید به کناره‌گیری از رقابت‌ها در حالی است که برگزاری حرفه‌ای این رقابت‌ها در سال‌های حرفه‌ای شدن فوتبال در آسیا دیگر امکان چنین تصمیماتی را نمی‌دهد



روزنامه ورزشی صبح ایران ● صاحب امتیاز: خیرگزاری جمهوری اسلامی ● مدیر مسئول: علی‌عالی ● تلفن: ۰۲۱۱۳۰۴۱۱۳۳ ● نمایر: ۰۲۱۱۱۱۳۳ ● سازمان آگهی‌ها: ۰۱۳۰۰۰۸۸۵۰۱۳۰۰ ● انتشارات: ۰۲۵۰۸۸۵۴۸۸۹۲ ● امور مشترکین: ۰۰۰۸۸۷۴۸۸۰۰ ● نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰ / صندوق پستی ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵۰ ● چاپ: ایرانیان



عکس روز

شوت سنگین کریم



۱۰۰ سال هم بگذرد انگار کریم باقری یادش نمی‌رود چطور باید شوت بزند. دیروز به مناسبت چهلمین روز درگذشت مهرداد میاوند و علی انصاریان تیم فوتبال منتخب سرخابی‌ها و رسانه ورزش در روز رشگاه در فشرتی قر به مصاف یکدیگر رفتند و این صحنه هم در این بازی رخ داد. در پشت زمینه چهره رضا شاهرودی هم قابل مشاهده است.

گزارش بیک

آرزوهای محال، توطئه‌های خودساخته

جعبه سیاه باز نشده معمای میزبانی



فدراسیون فوتبال ایران، معیار مناسبی برای سنجش فاصله میان حرف و عمل است. زمانی که بحث میزبانی از مسابقات بین‌المللی به میان می‌آید، هفت کلب سطح بالا و دهان‌پرکن از فدراسیون منتشر می‌شود. آن هم تنها بهانه نامزدی ایران برای میزبانی جام‌ملت‌های آسیای ۲۰۲۷ اما حقیقت ماجرا، سلب حق بدیهی ایران در میزبانی از حریفانش در مقدماتی جام جهانی و لیگ قهرمانان آسیا است. تصمیمی که حتی چند ماه پیش از جهان‌گیری ویروس کرونا، درباره کشورمان گرفته شد و هیچ‌گاه مغفی نگشت. در مورد سلب میزبانی از باشگاه‌های مان و تیم ملی، ما با یک جعبه سیاه غیرشفاف مواجهیم. برخی ادعاها حاکی از آنند که نام‌ه سلب میزبانی از سوی کنفدراسیون AFC برای فدراسیون ما ارسال شده اما پرسش اصلی اینجاست که متن چنین نامه‌ای چرا منتشر نمی‌شود. در رسانه‌ها، دلیل محرومیت فوتبال‌مان از بدیهی‌ترین حق بین‌المللی‌اش به اختصار «تحریم‌های ظالمانه» عنوان شده، در حالی که ماحثی در اوج همین تحریم‌ها، بدون

هیچ مشکل قابل توجهی از رقبای مان پذیرایی به عمل آورده‌ایم. اینکه فوتبال ما کورس میزبانی روی صندلی‌های تصمیم‌گیرنده AFC را به کشورهایی نظیر هند و بحرین هم بیازد، معادله آسانی نیست که بخواهد با چند کلیدواژه ساده نظیر «تحریم» یا «کرونا» برای ما محال و فصل گردد. رقم خوردن چنین فاجعه‌ای برای کشوری که تا همین چند سال قبل میزبان بازی‌های دوستانه عراق و سوریه در تورنمنت‌های گوناگون بود، به معنای خورند چنین فاجعه‌ای برای کشوری که شاید حتی حریفان خود را در مجامع مدیریتی و اجرایی کنفدراسیون فوتبال آسیا ست، مسائلی عوامل حقیقی این سلب میزبانی، زمان برای فوتبال ما به سرعت برق و بیاد می‌گذرد. طرح دعوی حقوقی در دادگاه‌هایی از جمله CAS می‌تواند مطمئن‌ترین راه پیش روی فدراسیونی باشد که چشمش روی توطئه دیگران علیه خود بسته‌تر بود تا انتخابت سرنوشت‌ساز خودش. با این حال، بدون اتحاد و یکرنگی در ساختمان شیخ‌بهایی، برداشتن این مانع تا حدودی خودساخته میسر نخواهد بود.

کاریکاتور

عمرممانی



انتیکو مادرید این هفته هم مساوی کرد و ۲ امتیاز از دست داد تا حالا با سلوتنا و رئال مادرید بیشتر امیدوار شوند به اینکه به صدر جدول برسند. البته که دیه‌گو سیمونونه و سوارز خیال‌شان شاید خیلی هم ناراحت نباشد.

در چنین روزی

۲۵ اسفند ۱۳۸۳

دلیل خدا حافظی باتیستوتا

«گابریل باتیستوتا» رکورددار گلزنان تیم ملی فوتبال آرژانتین، نداشتن شور و اشتیاق را علت تصمیم خود برای اعلام بازنشستگی از فوتبال در سن ۳۶ سالگی دانست.

به گزارش روز سه‌شنبه خبرگزاری رویترز از بوئنوس آیرس، مهاجم اسبق تیم‌های فیورنتینا و آاس رم ایتالیا که طی ۷۸ حضور در تیم ملی فوتبال آرژانتین ۵۶ گل از جمله ۱۰ گل در مسابقات جام جهانی به ثمر رسانده است، روز یکشنبه از دنیای فوتبال خدا حافظی کرد. وی از اوت سال ۲۰۰۳ در عضویت باشگاه العربیه قطر قرار داشت.

باتیستوتا در گفت و گو با تلویزیون آرژانتین اظهار داشت: «هر چیزی پایانی دارد. برای من تمرین کردن دیگر مانند گذشته نیست و شور و اشتیاق خود را از دست داده‌ام. بنابراین زمان خدا حافظی از فوتبال فرا رسیده است و آماده ورود به چالش‌های دیگر زندگی هستم.»

وی افزود: «با باشگاهم در مورد اینکه دیگر انگیزه گذشته را ندارم صحبت کردم و با هم به توافق رسیدیم.» باتیستوتا تجربه حضور در جام‌های جهانی ۱۹۹۴، ۱۹۹۸ و ۲۰۰۲ را دارد. وی در سال‌های ۱۹۹۱ و ۱۹۹۳ نیز به همراه تیم ملی آرژانتین به قهرمانی مسابقات کوپا آمریکا رسید.

او طی یک دهه حضور خود در فیورنتینا چندین بار موفق به شکست رکورد گلزنی در ایتالیا شد.

در سال ۲۰۰۱ نیز به همراه تیم رم به عنوان قهرمانی رقابت‌های سری آ نایل گشت.

پنالتی

مازیار کیلکان

میزبانی از دست رفته

فرستی برای انتقاد از خود

مسأله از دست رفتن میزبانی تیم ملی در بازی‌های حساس مسیر جام جهانی و میزبانی تیم‌های ایرانی در مرحله گروهی لیگ قهرمانان آسیا، باید به این فکر کنیم که جدی برای ورزش ایران باشد.

فارغ از این ذهنیت که با مذاکره با کیفیت، می‌توانستیم میزبانی‌هایی را به دست بیاوریم، باید به این فکر کنیم که بروضعیت ورزشگاه‌های ایران چه می‌گذرد و در تشریفات ورزشی چه جایگاهی داریم. بگذریم از اینکه شرایط ویژه برکنندگ کرونا، ماجرای میزبانی را پیچیده کرده است.

کیفیت ورزشگاه‌ها در ایران باید بحث همیشگی ورزش ایران باشد. موضوعی که همیشه از آن چشم‌پوشی می‌شود یا افتتاحیه‌ها و چند ورزشگاه نوساز ماجرا را به سمت دیگری می‌برد.

موضوع حضور زنان در ورزشگاه‌ها که قرار بود در بازی‌های بعدی تیم ملی در راه جام جهانی آزاد باشد، با تعویق نامان بازی‌ها به پرونده‌ای خاک خورده تبدیل شد. در لیگ برتر نیز قرار بود زنان به ورزشگاه‌ها راه پیدا کنند که کرونا ورزشگاه‌ها را خالی از تماشاگر کرد و نمی‌توانیم در شرایط طبیعی همه چیز برای حضور زنان تماشاگر در لیگ فوتبال مهیا می‌شد یا همچنان بحث‌ها ادامه داشت.

حق بخش تلویزیونی نیز همچنان مسأله حل نشده در فوتبال ایران است. به هر روی، آنچه در فوتبال ایران جریان دارد، میزبانی تیم‌های ایرانی را در رقابت‌های قاره‌ای دشوار می‌کند و این قابل کتمان نیست، حتی اگر تصور کنیم که لابی قوی و مذاکرات جدی مسئولان فدراسیون فوتبال در یک سال اخیر می‌توانست فرصت میزبانی را برای ما مهیا کند و حتی اگر با این نگاه که توطئه‌ای در فوتبال آسیا رخ داده، همراه باشد.

فوتبال ایران اگر می‌خواهد در آینده نگران میزبانی‌ها نباشد، باید پیش از هر چیز انتقاد از وضعیت خود را شروع کند و بر آنچه به عنوان واقعیت پیش رو دارد، مسلط باشد. آینده اگر برای ما اهمیت دارد، راهی نداریم جز اینکه درباره وضعیت خود سخت‌پسند و سختگیر باشیم.

